

ΦΩΤΟΝΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ I

για σύνολο
(2006)

Το φώς είναι για μας τους Έλληνες ένα πεδίο μυστηρίου και πνευματικής αναζήτησης. Σε αντίθεση με τη δυτικοευρωπαϊκή κουλτούρα, στην οποία το σκοτάδι έπαιξε σημαντικό ρόλο τόσο στις τέχνες όσο και στην καθημερινότητα, η αναζήτηση για τη φύση του φωτός ξεκίνησε στην αρχαία Ελλάδα και βρίσκει τη συνέχειά της στα μυστήρια της ορθόδοξης εκκλησίας. Το φαινόμενο του φωτός αποκτά ιδιαίτερη σημαντικότητα και στη μοντέρνα φυσική και μεταφυσική.

Μιλώντας σαν πιστός (και όχι σαν θρήσκος) έχω την αίσθηση ότι αυτό το τόσο τετριμένο φαινόμενο αποκτά μία λειτουργία θεϊκή τόσο στη ζωή μας όσο και στη καθημερινότητά μας.

Τί είναι όμως αυτό που κάνει το φώς υπεύθυνο για την ιστορία του κόσμου μας, του σύμπαντος και της ιστορίας του χρόνου;

Η απάντηση κρύβεται όπως μας διηγείται ο Γ. Γραμματικάκης στο βιβλίο του «η αυτοβιογραφία του φωτός» (ένα βιβλίο το οποίο υπήρξε πηγή εμπνευσης για τη προκειμενη σύνθεση) στην δυϊκή του φύση. Τα στοιχειώδη σωματίδια του, γνωστά ως φωτόνια, έχουν την ικανότητα να εμφανίζονται τόσο με τη μορφή ύλης όσο και με τη μορφή κύματος. Κατ' αυτό τον τρόπο μεταφέρονται σε μας πληροφορίες από τα βάθη του σύμπαντος.

Ταυτίζεται όμως έτσι το ταξίδι τους, έχοντας την οριακή ταχύτητα των 300.000 χλμ/sec, με το φαινόμενο του χρόνου; Είναι τα φωτόνια ζωντανοί φορείς ύλης (σωματιδιακή μορφή) και πνεύματος (κυματική μορφή) σε ένα διαφορετικό επίπεδο; Δημιουργούν, κινούμενα με την υπέρτατη δυνατή ταχύτητα, ένα συμπαντικό όριο, μία υπερδύναμη; Εν συντομία: είναι το φώς ο Θεός;

Μηνάς Μπορμπουδάκης
Οκτώμβρης 2006/ Φρανκφούρτη